

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **I. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě ze dne 21. 7. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 9. 2013 č. j. LPS/2013/2016/-JN_CSSZ, **o nároku na invalidní důchod od roku 2010,**

t a k t o :

I. Žaloba **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně zdejšímu soudu doručila dne 25. 7. 2017 (na poštu podáno dne 21. 7. 2017) podání, které označila jako „Žádost o opětovné seznámení se s důkazy ve věci nepřiznání invalidního důchodu od roku 2010“. Obsahem podání byla žádost o opětovné prozkoumání historie jejího onemocnění, když poukázala na operativní odstranění nádoru v r. 2013 a její zdravotní stav těsně před operací neumožňoval vědomé posouzení celé záležitosti. Zdůraznila dále, že má bolesti, závratě. Dále požadovala započtení doby práce v zemědělství, doby výuky na středním odborném učilišti, období odborné praxe a práce v zemědělství u rodičů, které existovalo od 15. 11. 1947 do 13. 8. 1974.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 27. 7. 2017 č. j. 20 Ad 26/2017-4 žalobkyni jednak poučil s odvoláním na ust. § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), o čem správní soudy rozhodují a jednak ji vyzval k doplnění a upřesnění návrhu.

[3] Žalobkyně dne 21. 8. 2017 reagovala na usnesení konkretizované v odst. 2 tohoto usnesení tak, že uvedla, že se odvolává do rozhodnutí ze dne 19. 9. 2013 č. j. LPS/2013/2016-JN_CSSZ. Odvolání se týká nepřiznání invalidního důchodu od roku 2010, když česká komise rozhodla na základě lékařského posudku A. S., která se však neseznámila s kompletními výsledky vyšetření, neboť ona ještě v té

době byla v léčení. Dr. S. potvrdila její neschopnost k samostatné existenci od 11. 12. 2013 do 31. 3. 2015, j. č. 023025517. Krajský soud v Ostravě zamítl její odvolání a žádost opětovného přezkoumání rozhodnutí týkajícího se její invalidity č. j. 18Ad 65/2014-16, neboť Polská správa sociálního zabezpečení nedodala v patřičném termínu doklady, které jí ona odeslala 18. 7. 2014. Nejvyšší soud v Brně její žalobu zamítl, poněvadž nebyla vyhotovena advokátem a byla v polském jazyce. Dále ještě uvedla, že nemá finanční prostředky a nemůže si dovolit advokáta.

[4] Přesto, že žalobkyně v doplněné žalobě výslovně a nezaměnitelně uvedla, že napadá rozhodnutí žalované z 19. 9. 2013, soud z opatrnosti vyzval žalovanou k vyjádření se k žalobě. Žalovaná dne 21. 9. 2017 soudu sdělila, že žalobkyně dne 26. 1. 2016 uplatnila žádost o invalidní důchod prostřednictvím polského nositele pojištění (ZUS Nowy Sacz). Tato žádost byla rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. R-14.3.2017-429/X ze dne 14. 3. 2017 zamítnuta pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zdp“) a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou ze dne 30. 1. 2017 byla posuzovaná shledána invalidní pro invaliditu prvního stupně od 5. 4. 2016, avšak nezískala potřebnou dobu pojištění. Z podkladů dávkového spisu je zřejmé, že žalobkyně v období od roku 1966 do roku 1968 navštěvovala školu a v období od 20. 10. 1968 do 22. 5. 1973 pracovala v hospodářství svých rodičů K. a L. W. Podání žalobkyně doručené soudu dne 25. 7. 2017 navazuje na námítky ze dne 8. 11. 2013, ve kterých žalobkyně požadovala vysvětlení, proč nebyla zohledněna doba práce v hospodářství rodičů. Výsledkem šetření byla skutečnost, že polský nositel pojištění dobu práce v hospodářství rodičů v období od 20. 10. 1968 do 22. 5. 1973 nepotvrdil jako dobu pojištění s odůvodněním, že doba práce v hospodářství před 1. 7. 1977 nebyla spojena s placením pojistného a mohla být zohledněna pro účely důchodového pojištění pouze tehdy, pokud by žalobkyně prokázala další dobu podléhající pojištění v hospodářství po datu 1. 7. 1977. Protože však žalobkyně pracovala v hospodářství rodičů pouze do 22. 5. 1973, není tato doba pro účely důchodového pojištění hodnocena. Dobu pojištění a náhradní dobu pojištění získanou na území Polska lze hodnotit pouze v rozsahu, který potvrdí polský nositel pojištění, ten však na formuláři E 205 PL ze dne 26. 1. 2016 v rozhodném období žádnou dobu pojištění nepotvrdil. Dne 5. 4. 2017 obdržela Česká správa sociálního zabezpečení podání, které vyhodnotila jako námítky proti svému rozhodnutí ze dne 14. 3. 2017, jimiž žalobkyně požadovala nové posouzení svého zdravotního stavu, doložila lékařské zprávy, rentgenové snímky a vyjádření posudkového lékaře ZUS ze dne 26. 3. 2014. V řízení o námítkách byl znovu posouzen zdravotní stav žalobkyně, o tomto byl dne 22. 5. 2017 vypracován posudek č. j. LPS/2017/261-NR-UST-CSSZ. Výsledkem bylo zjištění, že posouzení na I. instanci proběhlo v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení a nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Česká správa sociálního zabezpečení v rámci námitkového řízení přezkoumala napadené rozhodnutí i řízení, které předcházelo jeho vydání, a když neshledala, že rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, popř. že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, postupovala podle § 90 odst. 5 správního řádu a rozhodnutím č. j. X ze dne 22. 6. 2017 námítky zamítl a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14. 3. 2017. Rozhodnutí o námítkách bylo žalobkyni doručeno dne 30. 7. 2017. Vzhledem k tomu, že žalobkyně namítá posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje žalovaná přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely

přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

[5] Žalobkyně se v žalobě ze dne 21. 7. 2017 i v doplněné žalobě ze dne 12. 8. 2017 jednoznačně vyjádřila, že nesouhlasí s rozhodnutím ze dne 19. 9. 2013 číslo jednací LPS/2013/2016/-JN_CSSZ. Žalobkyně stejnopis tohoto rozhodnutí soudu nepředložila, nicméně z dávkového spisu žalované bylo zjištěno, že se jedná o posudek o invaliditě vydaný Okresní správou sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou v řízení o žádosti o invalidní důchod ze dne 25. 4. 2013.

[6] Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[7] Dle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

[8] Podle ust. § 46 odst. 1 věty první písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

[9] Krajský soud shrnuje výše uvedené následovně. Žalobkyně jednoznačně svojí žalobou brojí proti posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou ze dne 19. 9. 2013, jenž byl vypracován k žádosti o invalidní důchod ze dne 25. 4. 2013. S odvoláním na citované ustanovení v odstavci 7 tohoto usnesení žalobou se nelze domáhat přezkoumání úkonu, které není rozhodnutím. Uvedený posudek o invaliditě není rozhodnutím a není ani úkonem ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobkyně. Uvedený posudek byl jen jedním z důkazů pro posouzení nároku na invalidní důchod, o němž bylo žalovanou rozhodnuto dne 18. 10. 2013 rozhodnutím č. I. pod č. j. X a následně v námitkovém řízení rozhodnutím ze dne 18. 6. 2014 pod č. j. X.

[10] Vzhledem k tomu, že žalobkyně napadla posudek o invaliditě vydaný Okresní správou sociálního zabezpečení v Jablonci nad Nisou dne 19. 9. 2013 v řízení o žádosti o invalidní důchod, soud žalobu odmítl dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou, neboť směřuje proti úkonu, který není rozhodnutím [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s.].

[11] Soud nepřisvědčil návrhu žalované vyžádat u posudkové komise MPSV posudek o zdravotním stavu žalobkyně. Základním principem řízení před správními soudy je důsledné zavedení zásady dispozitivnosti. Je to pouze žalobce, který svou žalobou vymezuje předmět soudního řízení, konkrétně v řízení o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy pak přesným označením rozhodnutí, které napadá. Soud, byť by to bylo ve prospěch žalobkyně, nemůže ignorovat tuto zásadu, a proto soud nemohl žalobu vyhodnotit jako žalobu podanou proti poslednímu vydanému rozhodnutí ve věci nároku na invalidní důchod ze dne 22. 6. 2017, které bylo žalobkyni doručeno dne 30. 6. 2017.

[12] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **je** možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4.10.2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně